

UKRAINIAN LABOR NEWS
PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень; у вівторок, четвер і суботу.
Видве Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заїкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськм Робітничім Домі, на розі вулиць Прітчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НАСТУП КАНАДІЙСЬКОЇ РЕАКЦІЇ.

Іміграційні влади в Торонто повідомили двох членів ком- партії Сема Ланглей і Джова Фарбея, що вони, по відси- дженні 30-денного арешту, будуть депортовані 9. травня з Ка- нади до Англії, з якої вони походять. Іміграційні влади ка- жуть, що вони будуть депортовані за "волокітство".

Реакція у своєму наступі на робітничу класу не тільки брутальна, але й безлична, бо не має смілости відкрито ска- зати, за що вона депортує цих робітників. Якщо за "волокіт- ством", то нині в Канаді десятки тисяч є таких "волокітств". Нині тисячі робітників в містах і містечках Канади ходять без роботи й влади їх не тільки не депортують, але ще й допов- нюють їхні лави довозом нових робітників з Європи.

Цих двох торонтоських робітників депортують не за "во- докітство", але за їхню політичну активність в робітничому русі. Вони виступили з промовама на публічному вічу в часі доповнюючих міських виборів в Торонто, і в промовах поборювали розпорядження поліції про заборону слова та мітін- гів радикальних робітничих організацій. За це їх разом з іншими арештовано й засуджено по 30 днів арешту. І за це їх тепер депортується.

В обороні цих робітників стала Канадійська Робітнича Оборонча Ліга й вже почала в тому напрямі кампанію. Цю кампанію повинні підтримати організоване робітництво Кана- ди. Товариші Ланглей і Фарбея не є ніякими "волокітками". Фарбея є "фурієр", а Ланглей майнер північного Онтерію. Вони є активними членами робітничого руху, членами Комуністич- ної Партії Канади й за це їх депортують. Але й за це робіт- ництво повинно стати в їх обороні.

В Монреалі 1. травня арештовано двох молодих партійців за "злочин" роздавання першотравневих листочок. Власне тільки одного, 18-літнього Френка Брюса, арештовано при роз- даванні листочок, а другого, Вільяма Каштана, як доносителя монреальська буржуазна преса, арештовано тоді, коли він прийшов на поліційну станцію, щоб скласти кавцію й вибрати на волю свого товариша. Суддя за обох арештованих тепер зажадав \$5,000 кавці за звільнення до судової розправи. З при- воду цього буржуазна преса роздуває прокомуністичну агіта- цію, вміщуючи одночасно інтерв'ю російського білогвардій- ського сміткового графа Павла Ігнат'єва, в якому цей граф заявляє, що Монреал є "радянським центром пропаганди" на цілу Канаду.

В північному Онтерію, головним в Тімміне, осередкові зоо- лотих копалень, капіталісти і їхні слуги також почали трубити на аларм перед комуністичною небезпечкою. Тіммінська газета, дитинку редакційну статтю торонтоського "Глобу" про ко- муністичну протихристиянську пропаганду й нереспектування Юніон Джека, як в Тімміне якраз це саме діється. Газе- та повторює ті самі заявлені, безпідставні фрази й "докази", що їх виголошували фундаменталісти у Вінніпегу на мітінгу у Вокер театрі. В тру знову входять діти, школи, релігія, пра- гор. Знову загравання на патріотичних та релігійних інсти- тутах. Різниця між вінніпегськими та тіммінськими фунда- менталістами лише та, що у Вінніпегу нещасним Макаром, на голову якого спливають всі прокляття, зроблено українських робітників, а в Тімміне — філяндських.

Скасування свободи слова в Торонто, арештування за про- мови на вічу, а тепер ще й загрожування депортацією робітни- ків, кампанія у Вінніпегу, Монреалі, Тімміне — це є не що ин- ше, як об'єднаний фронт буржуазії проти робітничого руху, це є наступ на ті здобутки робітництва Канади, які вони вибороли класовою боротьбою в минулому. Цьому наступові робітниц- тво Канади повинно поставити однодушний опір.

БЕЗРОБІТТЯ В САСКАТУНІ.

Міста західної рілляної Канади стоять в останніх роках осередками великого безробіття. Причина цьому по части да, що до Канади впускається імігрантів тільки "фармерів", або фармерських робітників. Цілі потяги цих "фармерів", головню з весною, ідуть з Галіфаксу та з інших атлантийських портів, в західну Канаду. В дорозі пильно стережуть "фар- мерів", щоб вони не скакали з потягів та не залишалися на сході Канади в індустріальних осередках. У Вінніпегу, як пе- редаточному пункті, прибуваючих "фармерів" беруть під погляд охорону, а звідси їх вже розпреділяють до міст і мі- стечок західної Канади.

Припровадженні цих імігрантів-"фармерів" до остаточного пункту їхнього призначення, лишають їх там без ніякого догляду, як то кажуть "на боку волю". Такими то "фармера- ми" зараз переповнені всі міста й містечка західної Канади. Земель ці "фармери" не беруть, бо вільних земель для них на заході нема вже. Купити їх в Сіпіара вони не можуть, бо пен- та не мають за душею. До фармерів на роботу стати не мо- жуть, бо фармерам стільки робітників не потрібно. Залиша- ється жити надією на живня, які будуть за кілька місяців і які останніми роками також перестали бути тими живнями, що затруднювали десятки тисяч робітників і давали їм можливість заробити сотку — півтора доларів.

Англійські саскатунські газети з 2. травня доносять, що з напливом до Саскатуну імігрантів із центральної Європи, створилося там велике безробіття. Першого травня поперх 500 таких безробітних імігрантів зібралось в Укр. Роб. Домі, пе- реважно, як пишуть ті-ж газети, українців і угорців. На рани- ньому та пополуночному мітінгах ухвалили резолюції, до- магаючись від провінціального та домініяльного урядів ви- конання тих обіцянок, що їх давано імігрантам в старому краю.

Поверх 2,000 безробітних імігрантів зараз є лише в само- му Саскатуні, які ідять менше, як раз на день, які не мають де переспати. В справу вмішалися вже юні, закликаючи без- робітних ставати членами юні. Деякі юні загрозили вже страйком. Вже розпочато між безробітними організування юні, щоб в той спосіб запобігти зниженню заробітної платні місським робітникам.

Тимчасом через Вінніпег проходять потяги на захід з но- вими імігрантами, які збільшують існуючу вже армію безро- бітних. Однак не перешкадає тим самим буржуазним сас- катунським і іншим газетам писати про добробут, "проспе- риті" і інші капіталістичні блага. Для буржуазії ж бо справ- ді добробут. Чим більше безробітних, тим більше дешевих рук. Чим більше дешевих рук, тим більший добробут для ви- скувачів.

КОМУНІСТИЧНОГО ПОСЛА ЗАСУДЖЕ-НО НА П'ЯТЬ ЛІТ ТЮРМИ.

Розправа над соймовим комуністичним послом Владиславом Бачинським.

Дня 5. квітня перед окруж- ження предсідник - суддя запи- тує оскарженого про приналеж- сть до юні. Тов. Бачинський заявляє, що він не почував за собою ніякої вини.

Після того зівнають свідки. Свідки оті — це самі поліцей- ські урядовці, агенти й конфі- денти дефензиви. Перший зі- знає підкомар дефензиви За- слав Росоловіч. Він каже, що в часі соймових виборів 1922 р. Бачинський брав живу участь у виборній акції на ко- ристь Союзу Пролетаріату Міст і Сіл. Відтак Бачинський вийшов з Заглемб'я і він стра- тив його з очей. Аж знову в 1927 р. дефензива отримала інформації, що Бачинський брав участь в святкуванні Жов- тня в Москві.

Свідок Росоловіч зізнає, як то Бачинський брав участь на масових вічах робітників й на конференції Єдності Робітни- чо-Селянської, та що Бачин- ський підбурював робітників в день 1-го травня й проголо- шував гасла: Геть з фашист- ським урядом! Геть з білим терором! Хай живе Польська Республіка Рад! Так само Ба- чинський у своїх промовах на робітничих вічах зивав пра- чуючих до оборони Радян- ського Союзу.

Відтак ще зівнавали: радца міністерства внутрішніх справ Бах, конфідент поліції прово- катор Бугайскі й багато інших поліцейських свідків.

Після того судді переслухують оскарженого посла кому- ністичної посольської фракції до польського союму тов. Ба- чинського. У своїй промові тов. Бачинський підніс, що є вже 19 років в партії, був і є як багато інших, жовіром ре- волюції, провадив комуністич- ну агітацію на терені Заглемб'я Домбровського.

Вже від найраніших літ брав активну участь в робітничім соціалістичнім русі. Діяльним членом комуністичної партії є з 1919 року, від перших днів її створення. За революційну діяльність ще за царату був переслідуваний й увязнений в царських тюрмах. Пересліду- вали його в часі німецької оку- пації, а від коли настала Поль- ша поліційні репресії спадають на нього беззастанно.

Тов. Бачинський говорив да- лі, яким шляхом і чому він, син революційного майнера і сам- ий майнер, дійшов до рево- люційних переконань. Тут суд- дя йому перериває раз-у-раз, на що тов. Бачинський заявив, що він не визнає того суду, який зараз його судить. Цей суд є фашистський, це суд кля- сових ворогів. Він є одним з епізодів боротьби фашистсько- го табору проти табору рево- люції, він є одним з об'явів бі- лого терору.

Після промови свого оборон- ця адвоката д-ра Дурача, тов.

Бачинський промовив ще в так званім "останнім слові". Пере- повідаючи свою діяльність між працюючими як посол і член Комуністичної Посольської Фракції, тов. Бачинський тор- мує питання війни проти СРСР, що її гутують фашист- ські уряди в союзі з імперіалі- стами усього світу.

Суддя не дає говорити тов. Бачинському. Не зважаючи на те, тов. Бачинський продовжує свою промову.

— Коли війна станеться до- конаним фактом, заявив він, робітники й селяни зуміють оборонити батьківщину пра- чуючих і визискувачів усього світу, вони не подадуться на- зад перед нікими жертвами, і вжити всіх сил, щоб імпері- алістську війну перемінити у домашню війну, в збройне по-

І ПОЩО ВОНИ ЇХ ВПУСКАЮТЬ.

Львівська "Рада" з 18. квітня доносить, що редактор джер- зьотської "Свободи" Омелян Ревіт, який протягом місяця гастролював по Галичині, з яким УНДО носилося, як баба з ступою, вийшов 8. квітня на Радянську Україну, де він "хо- че познайомитися з відносина- ми на всіх царнях життя Ра- дянської України на місці".

Не так давно їздив по Радян- ській Україні з Америки Миро- слав Січинський. Їздив, давав там доклади про положення українців в Америці, хвалив робітничі організації, а ганив патріотичні за їх негативне ста- новище до Радянської України, хвалив Радянську Україну та об'являв розказати про неї прав- ду, повернувши назад в Аме- рику.

Отже виходить, що радян- ська влада добре робить, що впускає на свою територію навіть ворогів своїх. Вона не має що ховати перед ними. Ізять й дивитись. Ми також є тої думки, що ті люди, які ставляються вороже до радян- ського ладу наслуухавшись та начитавшись про него ріжних наклепів, повинні поїхати, як- то на це дозволяють їм фінан- сові засоби, й наочно переко- натися, скільки в цьому правди, що вони чули та що читали про радянську країну. Але-ж бо, як то кажуть, є люди й лю- дська. Є люди, яких переко- нали в нездатності радянської системи, в насильствах більшо- вників над "щирими українця- ми" і т. н., а є люди, які з за- сади є ворожі до радянської влади, які будуть поборювати її при всяких умовах; є ще третій гатунок людської поро- ди — це просто політичні спе- кулянти, карєристи, люди без всяких принципів, вони не за- думуючись — будуть ніні хли- лити, а завтра те саме будуть ганити, оклеветувати.

Таких типів, як Січинський, Ревіт і багато інших україн- сько-американських (канадій- ських включно) політишенив ми заховуємо до отого тре- тього типу людей. Коли-б їм з якихсь причин прийшлося жити постійно на Радянській Україні, то вони, "приспосо- бляючись до життя", би-ли-б по сотні поклонів денно за ра- дянську владу, вислуговували- ся-б їй й зрадили-б її при пер- шій нагоді — війні Польщі та Румунії проти радвлади.

Тому то у нас вириняє запита- ння: Чому радянська влада впускає на територію країни отих безпринципних людей, чому дозволяє їм подорожува- ти з одного кінця країни з другим? Щоб вони побачили наочно й переконалися? Але-ж бо тих людей годі переконува- ти. Це-ж безхарактерні й без- хребетні типи. Щоб вони там на Україні не побачили, вони, повернувши назад, брехати- муть на радянську владу, на культурне й економічне госпо- дарство країни, не згадуючи вже про політичне. Навіть щиро перекопавшись у вели- чезних здобутках культурних і економічних Радянської У- країни, ці типи, які тільки по- падуть назад у своє окружен- ня, говоритимуть не те що ду- мають, не про те, що бачили, але те, що їм скажуть гово- рити їхні хлібодавці. Тому то таких людей радянська влада не повинна впускати на тер- иторію Радянської України.

Дехто скаже: ні гіршими, ні кращими вони від того не ста- нуть, тож коли їх впускається, хай ідуть. Ні, не так. Якщо вони до цього часу брехали про Радянську Україну, то все-ж таки не мали чим новояти для підтвердження своїх брехонь. Побувиши-ж на Радянській У- країні, вони воюють тоді таки- ми словами: "Я сам це бачив на власні очі". А в собачи очей таким людям познати не треба. Щоб він не побачив, якої-б він сам думки про те, чи инше не був, він буде гово- рити тільки те, що йому ска- жуть говорити його хлібодав- ці. Тому таким безхребетни- кам доступ на Радянську Ук- раїну повинен бути замкнений раз на завжди.

Мусій.

ДРУГА ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕН-ЦІЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

(Стаття харківської "Робітничої Газети Пролетар" з нагоди всеукраїнської конференції К.П.(б.)У.)

Друга Всеукраїнська партій- на конференція закінчила свою роботу. Зібравшись напередод- ні Всеозоюні партконференції, вона обговорила й ухвалила важливіші постанови, на основні рішення питання даль- шого нашого соціалістичного будівництва.

Своїми постановами, своїми директивами, конференція все- бічно сприяє дальшому успіш- но му просуванню вперед тих історичних завдань ґрунтовної переробки, реконструкції, які в увесь зріст поставлені перед країною. Своїми постановами

конференція забезпечує даль- ше неухильне запровадження соціалістичного наступу на е- лементи й коріння капіталізму.

Жадного кроку назад від намі- ченого швидкого темпу інду- стріалізації, від швидкого роз- гортання промисловости! Жад- них хитавь щодо темпу колек- тивізації села! З властивою більшовикам настирливістю будемо здійснювати ці завдан- ня, повсякденно, повсякчас! Жадних ухилив від лінії, що її ухвалив XV. з'їзд партії!

Від XV. Всеозоюного з'їзду партії, коли остаточно було

розторошено троцькізм, роз- роблено директиви для скла- дання п'ятирічного плану роз- витку нашого господарства й чітко відзначені лінії соціалі- стичної реконструкції сільсько- го господарства, —партія про- жила рік, повний глибокого економічного змісту, рік інтен- сивного соціалістичного на- ступу і разом з тим значних господарських труднощів.

На основі постанов XV. з'їз- ду, — КП(б)У та український пролетаріат розгорнули свій дальший наступ на капіталі- стичні елементи, піднесли го- сподарство й культуру країни. Цій велетенській роботі супро- тивлялися загощення класової боротьби, зростання активно- го опору куркульсько-капіта- лістичних елементів справі соціалістичної індустріалізації країни і колективізації сіль- ського господарства. Куркуль- ство, головна сила, що воро- же ставиться до соціалістич- ного будівництва, намагався зрівнати господарські плани пролетарської держави насам- перёд, зрівнати плани хлібоза- годівлі. Партія й робітнича класа в цілому завдали цим намаганням рішучого удару, партія зуміла за минулий рік завойовати нові позиції в справі зміщеного розгортання соці- алістичного будівництва. Зро- сла й зміцніла індустрія, знач- но посуналась вперед колек- тивізація сільського господа- рства, закладені нові опорні пункти соціалізму на селі — радгоспи. Не зважаючи на ряд досить великих труднощів, що повставали на шляху пере- могого поступу вперед до соці- алізму, робітнича класа ді- стала за минулий рік нові пе- ремоги.

Дедалі посилюється провід- на роль індустрії в народньому господарстві, щораз збільшу- ється виробництво засобів ви- робництва, провадиться елек- трифікація й застосовується нова техніка не тільки в про- мисловості, але навіть і в сіль- ському господарстві. На цій основі дедалі міцніє союз робітників з селянством. Не тільки крім широкого споживання постачає соціалістичне місто селу, але щораз більше почи- нає усюди постачати на село удосконалені засоби виробни- цтва — трактори, сільсько-го- сподарські машини тощо. Та- ка техніка допомога з боку індустрії сільсьькому господа- рству повинна значно піднести продуктивність праці в сіль- ському господарстві на соці- алістичних підвалинах і покла- сти край відсталості села від міста.

Всеукраїнська партійна кон- ференція з повним правом від- значила, що минулий рік є по- кажливим піднесення нашого господарства на дальший і ви- ший ступінь соціалістичного будівництва. Наша партія до- сягла таких наслідків лише то- му, що партійна маса і робіт- нича класа активно боролися за здійснення ленінської лінії, що її виголосив XV. Всеозо- ний з'їзд. Минулий рік був ро- ком раз-у-раз більшої участі пролетаріату в соціалістичній реконструкції народнього го- сподарства. Це — рік розгор- тання самокритики в партії, і в робітничій класі. Партія й надалі повинна широко втягу- вати робітничу класу та неза- можливо -середняцькі шари селянства в соціалістичне будів- ництво, підносити їхній куль- турний рівень, розгортаючи самокритику, всіляко похва- люючи роботу рад і профспі- лок.

На другій своїй конференції Комуністична Партія більшо- вика України ще вище підне- сла ленінський прапор соціалі- стичної перебудови народнього господарства, прапор інду- стріалізації країни, прапор ко- лективізації сільського госпо- дарства, прапор міцного сою- зу пролетаріату і незможни- ків з середняком і рішучої боротьби з куркулями й новою буржуазією.